

казы на тѣзь Турцы, които слѣдъ като пріехъ Ислямството и прѣминахъ въ Сирія (около 697 отъ Егира въ 13 вѣкъ отъ Р.-Хр.), прѣвзехъ стъпка по стъпка Мала-Азія и основахъ Османската Държава.

Около 1285 год. отъ Рож.-Хр. румскійтъ селджукскій султанъ, Аля'единъ, отгъгна *Ертогрулу* (*), главатаръ на едно отъ тѣзь турскыя племена, распъренътъ изъ планинытъ, една необработена земя помежду Сръдиземно и Черно-Море, не далечъ отъ града Анкира (Ангора—Енгюрю).

Тѣзь отстъпка бѣ направена Ертогрулу и на петдесетътъ му другары като награда за помощта, която неговитѣ воинственны пастыри бѣхъ принесли на селджукскитѣ князове, противъ татарекитѣ Монголы. На тозъ подарѣкъ, той приложи владѣніето на града Сарайджикъ, и то бѣше вечката область на Стара Фригія. Малко врѣме послѣ това роди се Османъ, първый Ертогруловъ сынъ.

ОСМАНЪ или ОӨМАНЪ Ел-Гази (Побѣдитель).

1^{ма} Султанъ (царувалъ 25 години).

Отъ Егира 699-726.

Отъ Р.-Хр. 1299-1326.

Съдържанье: Първы неприятелскы дѣйствія между Турцѣтъ и Гръцѣтъ. — Битва при Никей. — Османовы завоеванія. — Смъртъта му.

ОСМАНЪ, сынъ Ертогруловъ и родоначалникъ на царствующитѣ домъ на Османлитѣ, испърво се прочу съ юначеството си като войникъ, а послѣ и съ добрината си като владѣтель. Първата жажда за военна слава възбуди въ него сполуката му въ първитѣ сблъскванія съ нѣкои отъ упра-

---

(*) Ертогрулъ значи правосърдеченъ чловѣкъ.